

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

пов'язані з використанням технологій, таких як віртуальна реальність (VR). Хоча VR дає змогу створити високо реалістичні сценарії без прямого впливу на учасників, важливо пам'ятати, що емоційний вплив таких симуляцій може бути дуже сильним.

Висновок. Симуляційна медицина є потужним інструментом для підготовки майбутніх медиків, даючи змогу їм відпрацьовувати навички в безпечному та контрольованому середовищі. Однак, зі зростанням рівня реалістичності симуляцій виникають серйозні етичні питання, які потребують уваги. Мій досвід роботи в цій сфері підтверджує, що баланс між реалістичністю та гуманністю є ключовим для ефективного навчання. Надто високий рівень реалізму може викликати емоційний стрес, почуття провини або навіть психологічну травму в студентів, особливо в сценаріях, що імітують критичні стани або смерть пацієнта. Тому важливо не лише досягати максимальної реалістичності, але й забезпечувати психологічну підтримку учасників. На основі мого досвіду можна зробити висновок, що симуляційна медицина має будуватися на принципах етики, поваги до особистості та психологічної підтримки. Це включає обов'язкове обговорення емоційних реакцій після симуляцій, надання можливості учасникам висловлювати свої почуття та впровадження механізмів психологічної допомоги. Лише за таких умов симуляційна медицина зможе залишатися ефективним інструментом навчання, не завдаючи шкоди психологічному здоров'ю майбутніх медиків.

Список використаної літератури:

- 1) Gaba, D. M. (2004). The future vision of simulation in health care. *Quality and Safety in Health Care*, 13(suppl 1), i2-i10.
- 2) Nestel, D., & Bearman, M. (2015). Simulated patient methodology: Theory, evidence and practice. *John Wiley & Sons*.
- 3) Beauchamp, T. L., & Childress, J. F. (2019). Principles of biomedical ethics. *Oxford University Press*.

МОТИВАЦІЙНІ ПРОГРАМИ ПРИ НАВЧАННІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Лоскутова Т.О.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

Вступ. Академічна успішність здобувачів вищої медичної освіти є важливим чинником як їх особистого професійного становлення, так і загального підвищення ефективності системи охорони здоров'я. Протягом

останніх десятиліть у різних дослідженнях у всьому світі повідомлялося про високі показники депресії, виснаження та тривоги серед студентів-медиків [1]. Зважаючи на психічне благополуччя студентів і його вплив на догляд за пацієнтами, вкрай важливо, щоб викладачі та навчальні заклади знаходили ефективні рішення, щоб забезпечити студентів навчальним середовищем, яке сприяє психічному благополуччю та зменшує стрес [2]. Відомо, що внутрішня мотивація є вирішальним фактором у сприянні розумовому та фізичному благополуччю студентів [2].

Основна частина. Інноваційні мотиваційні програми, які враховують специфічні потреби і труднощі, з якими стикаються майбутні медики, здатні покращити їх академічну успішність, підвищити стійкість до стресових ситуацій та сприяти загальному благополуччю. На відміну від традиційних методів інноваційні програми інтегрують такі компоненти, як гейміфікація, наставництво, використання цифрових інструментів, персоналізовані траєкторії навчання та акцент на внутрішніх мотивах, включаючи самомотивацію. Такі підходи створюють більш динамічне й підтримувальне освітнє середовище, яке стимулює здобувачів вищої освіти до активної участі в навчанні, подолання труднощів і реалізації їхнього потенціалу [3].

Динамічність і розвиток медичної освіти зумовлює необхідність упровадження інноваційних мотиваційних програм, які би відповідали вимогам сучасної медичної освіти [2]. Такі програми спрямовані на підвищення активності здобувачів освіти, сприяння закріпленню знань та розвитку професійних компетенцій. Завдяки інтеграції інтерактивних технологій викладання, наставництва й коучингу, а також використанню професійно орієнтованих кейсів, медична освіта може створити комплексну мотиваційну структуру, яка підтримує академічне та професійне зростання.

Мотиваційні програми відіграють критично важливу роль у формуванні академічних досягнень здобувачів вищої освіти за медичними спеціальностями. Складний характер медичної освіти вимагає постійної активності, стійкості та цілеспрямованості, на які безпосередньо впливають добре структуровані мотиваційні стратегії. Програми не лише покращують академічні результати, але й сприяють розвитку критично важливих професійних компетентностей. Оцінювання їх ефективності, аналіз результатів їх застосування та надання практичних рекомендацій щодо їх впровадження є важливими кроками в розвитку освітніх практик у медичній галузі.

Ефективність мотиваційних програм оцінюють за допомогою спеціальних параметрів, призначених для вимірювання їх впливу на академічну успішність, залученість та особистісний розвиток. Ключові параметри охоплюють академічні результати, зокрема оцінки, відсоток завершення навчання та успішність складання ліцензійних іспитів, а також якісні показники, як-от самооцінка мотивації, сприйняття актуальності навчання та рівень задоволеності освітнім процесом. Додаткові показники охоплюють відвідування занять, участь у позанавчальних заходах і перехід на наступні етапи медичної підготовки. Також розглядають збереження знань і навичок із плином часу, що дає змогу зрозуміти, наскільки довготривалими є переваги мотиваційних програм.

Інтерактивні технології навчання є одним із найважливіших трансформаційних досягнень у медичній освіті [4]. Завдяки використанню таких цифрових інструментів, як віртуальна реальність (VR), доповнена реальність (AR) і симуляційні платформи, здобувачі вищої освіти можуть брати участь у захопливих і реалістичних тренінгах. Наприклад, VR-симуляції дають змогу практикувати хірургічні процедури в безпечному середовищі, розвиваючи свої технічні навички та впевненість у собі. Додатки доповненої реальності можуть відображати цифрову інформацію на фізичному просторі, надаючи вказівки в реальному часі під час виконання практичних завдань [3].

Крім технологічних інновацій, у медичній освіті потужними мотиваційними інструментами стали менторство та коучинг. Такі підходи передбачають персоналізоване керівництво з боку досвідчених професіоналів, які надають підтримку, зворотний зв'язок і стимули. Такі підходи сприяють формуванню почуття приналежності та цілеспрямованості, оскільки здобувачі вищої освіти отримують індивідуальну увагу та заохочуються до постановки амбітних, але досяжних цілей [5].

Формування професійно орієнтованих кейсів — це ще одна інноваційна стратегія, яка значно впливає на мотивацію в медичній освіті. Ці кейси розроблені в такий спосіб, щоб відображати реальні клінічні сценарії, вимагаючи від здобувачів освіти інтеграції теоретичних знань із практичними навичками розв'язання завдань. Здобувачі отримують краще розуміння розвивають при цьому критичне мислення та вміння приймати рішення, безпосередньо застосовувати отримані знання у своїй майбутній кар'єрі.

Висновки. Отже, важливим для забезпечення сталого ефекту є безперервне оцінювання та адаптація освітніх програм. Заклади вищої

освіти мають збирати й аналізувати дані про академічну успішність, відгуки здобувачів і метрики конкретних програм, щоб удосконалювати свої підходи. Співпраця із зовнішніми організаціями, зокрема лікарнями, також може підвищити релевантність мотиваційних стратегій, забезпечуючи їх відповідність вимогам професійної практики.

Список використаних джерел:

1. Erschens, R., Keifenheim, K. E., Herrmann-Werner, A., Loda, T., Schwille-Kiuntke, J., Bugaj, T. J., Nikendei, C., Huhn, D., Zipfel, S., & Junne, F. (2019). Professional burnout among medical students: Systematic literature review and meta-analysis. *Medical teacher*, 41(2), 172–183. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2018.1457213>
2. Eley, D. S., & Slavin, S. J. (2024). Medical student mental health — the intransigent global dilemma: Contributors and potential solutions. *Medical teacher*, 46(2), 156–161. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2023.2279909>
3. Мельник, Н. С., Лоскутова, Т. О., & Волошенюк, Т. В. (2025). Вплив інноваційних мотиваційних програм на навчальні досягнення студентів медичних закладів вищої освіти. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14678766>
4. Турлюн, Т. С., Саніна, Н. А., & Конопкіна, Л. І. (2024). Застосування інтерактивних технологій навчання в медичній освіті. *Медична освіта*, (4), 58–63. <https://doi.org/10.11603/m.2414–5998.2023.4.14235>
5. Фоміна, Л. (2024). Педагогічна техніка викладача медичного закладу вищої освіти як інструмент педагогічної майстерності. *Наукові інновації та передові технології*. 11 (39). С. 1469 — 1577. [https://doi.org/10.52058/2786-5274–2024–11\(39\)-1569–1577](https://doi.org/10.52058/2786-5274–2024–11(39)-1569–1577)

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО СКЛАДАННЯ OSCE-1

Лукашевич І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасні технології входять в усі сфери людського життя, включаючи медичну освіту. Однією з інноваційних галузей є використання освітніх симуляційних технологій у навчанні студентів медичних університетів. Освітні симуляційні технології стають не лише інструментом покращення якості навчального процесу, але і ключовим елементом формування компетентних та впевнених медичних фахівців. Симуляційне навчання, яке наразі активно впроваджується в систему медичної освіти — це освітній процес, при якому здобувач вищої освіти